

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu var det jo strengt taget ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om det rent sproglige, om man ikke i sprogets navn må fastholde, at forældre er mand og kone, og at det at sidestille to af samme køn med forældre er en opløsning af sproget.

Men nu er ministeren jo som sagt en dannet mand, så jeg kunne også have lyst til at indføre det rent historiske. Vil ministeren ikke give mig ret i, at denne opløsning af forældreskabet og dermed af familien, der ligger i det, giver mange erindringer om den fjerne historiske oldtid, hvor dels det klassiske Grækenland, dels Rom i forfaldstiden netop svarer til den ligegyldiggørelse, som ligger i opløsningen af familien, sådan som dette beslutningsforslag lægger op til?

Kort sagt: Vil ministeren ikke give mig ret i, at den opløsthed, som et sådant forslag indebærer, aftegner sig både i sproglige og i rent historiske sammenhænge?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, det er at gå for vidt at drage sammenligninger til Rom i forfaldstiden i relation til det beslutningsforslag, der er stillet her. Jeg synes, det er svært at se en så vidtgående parallel. Men det korte af det lange er, at man her efter min opfattelse går for vidt i retning af at ville opløse de begreber, der er i loven i dag, som jeg synes det er naturligt og rigtigt at anvende, nemlig et moderskab og et faderskab. Det må være sådan, at vi fortsat kan lovgive baseret på moderskab og faderskab, da det jo er sådan, at børn nødvendigvis må komme til verden baseret på gener både fra en mor og en far. Derfor er det naturligt, at vi anvender de begreber, og dem vil jeg gerne fastholde i loven.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, der er en helt anden form for begrebsforvirring i den her debat og det, der får mig til at sige noget, er, at fru Lissa Mathiasen talte om det her med forskelsbehandlingen, og jeg synes måske, det blev placeret lidt forkert. For hvis en mand ikke kan gøre sin kone gravid, så er det sådan, at de kan få kunstig befrugtning, og så bliver hun gravid, og når hun føder et barn, skal manden ikke stedbarnsadoptere det barn. Man-

den er en anerkendt far til det barn, selv om han i biologisk forstand overhovedet ikke er far til det barn. Og det, som det her forslag går ud på, er jo sådan set bare, at hvis vi erstatter den mand, der ikke kan gøre sin kone gravid, med en kone, der ikke kan gøre sin kone gravid, så er situationen sådan, at den pågældende kone skal stedbarnsadoptere, altså hun bliver ikke anerkendt forælder.

Så vil ministeren ikke anerkende, at her er der altså tale om, at man forskelsbehandler de kvinder, der bliver kunstigt befrugtet, hvor det er to kvinder, der er forældre, i forhold til den kvinde og mand, hvor manden er den sterile part, og de er blevet kunstigt befrugtet?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er sådan, at det ville være en forskelsbehandling, hvis vi gør forskel på situationen omkring stedbarnsadoption lige efter fødslen, afhængig af de pågældende forældres seksuelle orientering, og derfor vil jeg ikke være med til at lave lovgivningen om på det her område. Der er så andre regler, når det gælder gifte ægtepar, om tilkendelse af forældremyndighed pr. automatik. Men det er så en anden historie.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er lige præcis det, jeg ikke forstår. Hvorfor er det en anden historie? Vi taler om et gift ægtepar bestående af to kvinder, hvor den ene kvinde ikke er i stand til at gøre den anden kvinde gravid. I det andet tilfælde taler vi om et gift ægtepar, som har det problem, at manden ikke er i stand til at gøre konen gravid. Hvorfor er det sådan, at de ikke følger samme automatik? Begge parter kan i dag gå ind på Rigshospitalet og blive kunstigt befrugtet, og det er sådan, at når det ene par går ud derfra, skal det stedbørnsadoptere, mens det andet par går ud derfra med en umiddelbar, automatisk anerkendelse af, hvem der er forældre til barnet. Forskelsbehandlingen ligger ud fra mine betragtninger i, at man underkender automatikken hos det ene par og ikke hos det andet. Kan ministeren ikke bekræfte det?